

rozporządzenia na chodziki na kółkach składające się z aluminiowej ramy, czterech kół, w tym dwóch przednich obrotowych, wyposażone w rączki i hamulce oraz opracowane z myślą o pomocy osobom, które mają problemy z chodzeniem, oraz po drugie, klasyfikuje omawiane chodziki do podpozycji 8716 80 00 Nomenklatury Scalonej.

(¹) Dz.U. C 267 z 7.11.2009.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 22 grudnia 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Session (Scotland) w Edynburgu — Zjednoczone Królestwo) — The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs przeciwko RBS Deutschland Holdings GmbH

(Sprawa C-277/09) (¹)

(Szósta dyrektywa VAT — Prawo do odliczenia — Nabywanie pojazdów w celu ich wykorzystywania w ramach czynności leasingowych — Rozbieżności pomiędzy systemami podatkowymi dwóch państw członkowskich — Zakaz praktyk stanowiących nadużycie)

(2011/C 63/10)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Court of Session (Scotland) w Edynburgu

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona wnosząca apelację: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Druga strona postępowania: RBS Deutschland Holdings GmbH

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Court of Session (Scotland) w Edynburgu — Wykładnia art. 17 ust. 3 lit. a) dyrektywy 77/388/EWG: szósta dyrektywa Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1) — Czynności dokonywane wyłącznie w celu uzyskania korzyści podatkowej — Świadczenie usług leasingu pojazdów samochodowych w Zjednoczonym Królestwie przez niemiecką spółkę zależną banku posiadającego siedzibę w Zjednoczonym Królestwie

Sentencja

1) W stanie faktycznym takim jak w sprawie przed sądem krajowym art. 17 ust. 3 lit. a) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku należy interpretować w ten sposób, że państwo członkowskie nie może odmówić podatnikowi odliczenia podatku od wartości dodanej naliczonego z tytułu nabycia towarów dokonanego w tym państwie członkowskim, w wypadku gdy towary te zostały wykorzystane do celów czynności leasingowych dokonywanych w innym państwie członkowskim, tylko dlatego, że z tytułu czynności dokonanych w sytuacji, w której powinny być one objęte podatkiem należnym, w tym drugim państwie członkowskim nie został zapłacony podatek od wartości dodanej.

2) Zasada zakazu praktyk stanowiących nadużycie nie sprzeciwia się uprawnieniu do odliczenia podatku od wartości dodanej, o którym mowa w art. 17 ust. 3 lit. a) dyrektywy 77/388, gdy w stanie faktycznym takim jak w sprawie przed sądem krajowym jedno przedsiębiorstwo, mające siedzibę w danym państwie członkowskim, postanowi dokonać, za pośrednictwem swej spółki zależnej mającej siedzibę w innym państwie członkowskim, czynności w zakresie leasingu towarów na rzecz spółki będącej osobą trzecią, mającej siedzibę w tym pierwszym państwie członkowskim, a to w celu uniknięcia sytuacji, w której podatek od wartości dodanej obciążałby opłaty stanowiące wynagrodzenie za dokonanie tych czynności, przy czym czynności te są klasyfikowane w pierwszym państwie członkowskim jako świadczenie usług w zakresie najmu dokonywane w drugim państwie członkowskim, zaś w tym drugim państwie członkowskim — jako dostawa towarów dokonywana w pierwszym państwie członkowskim.

(¹) Dz.U. C 267 z 7.11.2009.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 22 grudnia 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-304/09) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Pomoc państwa — Pomoc na rzecz spółek aktualnie notowanych na giełdzie — Odzyskanie pomocy)

(2011/C 63/11)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: Flynn, E. Righini i V. Di Bucci, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoch (przedstawiciele: G. Palmieri i P. Gentili, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Brak przyjęcia w wyznaczonym terminie środków koniecznych w celu zastosowania się do art. 2, 3 i 4 decyzji Komisji 2006/261/WE z dnia 16 marca 2005 r. w sprawie programu [systemu] pomocy państwa nr C 8/2004 (ex NN 164/2003), który Włochy wprowadziły w życie na rzecz spółek aktualnie notowanych na giełdzie [notyfikowana pod numerem C(2005) 591], (Dz.U. 2006 L 94, s. 42)

Sentencja

1) Nie przyjmując w wyznaczonych terminach wszelkich środków koniecznych w celu zniesienia systemu pomocy uznanego w decyzji Komisji 2006/261/WE z dnia 16 marca 2005 r. w sprawie programu [systemu] pomocy państwa nr C-8/2004 (ex NN 164/2003), który Włochy wprowadziły w życie na rzecz spółek aktualnie notowanych na giełdzie za niezgodny z prawem i wspólnym rynkiem, a także odzyskania od beneficjentów pomocy przyznanej na podstawie tego systemu, Republika Włoch uchybiła zobowiązaniom, jakie ciąży na niej na mocy art. 2 i 3 tej decyzji.